UN INSUCCES CARE DECURGE MAI PUȚIN DIN TĂRIA ADVERSARULUI, CÎT DIN PROPRIILE NOASTRE GREȘELI

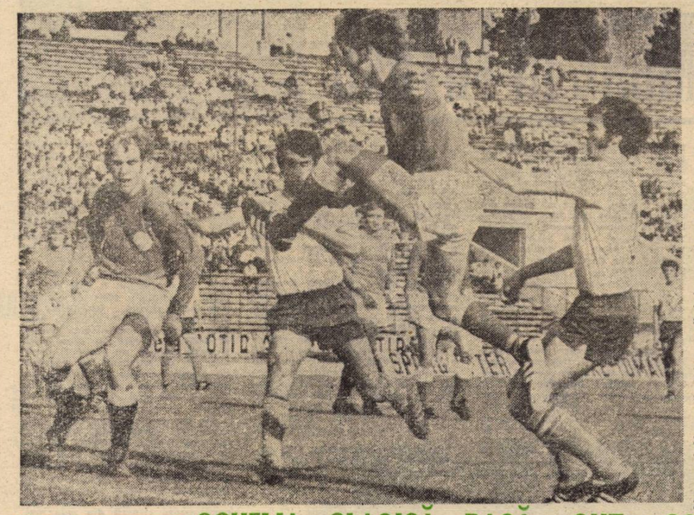

Neagu și Marcu (în tricouri albe) încearcă — și nu reușesc — să pătrundă spre poarta oaspeților, aparatorii danezi dovedindu-se mai rapizi în intervenții decît înaintașii echipei noastre.

COMENTARIUL TEHNIC

SCHEMA CLASICĂ PASĂ — ȘUT — GOL, ÎN LUMINA UNOR ADEVĂRURI CE NU POT FI OCOLITE

Există în orice activitate, în orice acțiune — indiferent de specificul și dimensiunile ei — o legătură cauzală, o interdependență între elementele de structură ale unui fenomen, considerat în ansamblu, și efectele sau rezultatele obținute, în realizarea acestuia pe un anumit plan de manifestare.

Referindu-ne la fotbal, o asemenea legătură ne îndeamnă, chiar din capul locului, să ne gîndim la componentele jocului colectiv, la consecințele sale imediate, reflectate în calitatea spectacolului și, mai ales, la urmările majore ale acestor consecințe care, în ultimă instanță, conduc la stabilirea învingătorului și, în același timp, la explicația succesului sau — în cazul nostru — a insuccesului.

Și pentru că în esență tehnică a noțiunii respective, joc colectiv înseamnă, în primul rînd PASĂ, ne propunem ca și în analiza de față, pe marginea întîlnirii ROMÂNIA — DANEMARCA, încercînd a determina măsura în care acest element tactic de bază a influențat aspectul general al întîlnirii și chiar rezultatul final al acesteia, să mergem pe o filieră simplă și firească, respectînd succesiunea reală a jocului după exprimarea specific fotbalistică : pas — șut și gol !

Și vom începe cu **modul în care cele două echipe au pasat**, cu alte cuvinte cu frecvența și calitatea transmiterii mingii, înscrise în tabelul nr. 1 din statistica noastră, pe fracțiuni de timp și pe parcursul celor 90 de minute ale întîlnirii. Astfel, ne apare destul de evident faptul că începutul partidei — cînd am efectuat în primele 20 de minute un total de 76 de pase, față de numai 39 ale danezilor ! — ne-a aparținut detașat. Am pasat aproape dublu decît adversarii noștri și, procentual, mult mai bine decît ei, deținînd în teren o superioritate ofensivă netă, pe care însă ocaziile de gol și în special șansa lui Neagu nu au putut-o valorifica în spiritul raportului inițial de forțe. Apoi, de la jumătatea reprizei întîi, **forța de joc, coeziunea și concentrarea jucătorilor noștri au început să scadă treptat.** De altfel, intervalul de timp dintre min. 20—30 și apoi ultimul sfert de oră ne dovedesc că inițiativa inoctase să mai fie de partea olimpicilor : tricolorii s-au dus la jumătatea reprizei întîi, **dar în prealma ultimei decade a reprizei, finalul acesteia a aparținut clar oaspeților care au pasat mai mult, au greșit puțin și au înscris primul gol al meciului**, cu care au prefațat, de fapt, victoria și buna lor comportare din următoarele 45 de minute de joc.

În partea a doua a întîlnirii, situația aproape că nu mai admite comentarii. **Echipa noastră a pasat puțin și prost — cedînd teritorial și tactic inițiativa — cu excepția ultimelor 10 minute, cînd meciul era jucat și cînd înșiși danezii, șiguri de victorie, și-au permis momente de superficialitate grație cărora și înfrîngerea noastră a fost — din fericire — mai puțin severă.** Interesant ni se pare și „amănuntul" că în decursul celor 45 de minute de reprizei a doua **oaspeții au greșit numai cinci pase față de cele 24 de execuții greșite ale olimpicilor noștri, ceea ce constituie o explicație majoră a diferenței de comportare dintre cele două echipe.** Lucru confirmat — dacă mai era nevoie — și de totalul erorilor în transmiterea balonului, care indică cifra 21, în dreptul oaspeților și pe aceea de 43, în dreptul formației noastre !

Și acum să vedem cum s-a șutat la poartă și cum s-a finalizat, urmărind datele înscrise în tabelul nr. 2. **Cantitativ, avantajul este deosebit de partea noastră : 21—15. Calitativ însă — înțelegînd prin aceasta, pe de o parte precizia loviturilor, iar pe de alta, gradul lor de periculozitate reală — formația condusă de Stritich ne apare superioară nu numai sub raportul realizărilor, ci și al echilibrului, al simetriei pe reprize, lucru care denotă maturitate tactică și o bună dozare a efortului.**

La același bilanț al eficacității ar mai putea fi adăugat și faptul că după un ușor echilibru tactic stabilit temporar în preajma ultimei decade a reprizei, **finalul acesteia a aparținut clar oaspeților care au pasat mai mult, au greșit puțin și au înscris primul gol al meciului**, cu care au prefațat, de fapt, victoria și buna lor comportare din următoarele 45 de minute de joc.

Acestea ar fi, să spunem, considerențele pe marginea a două din elementele de bază ale analizei jocului. Și mărturisim că nu întîmplător ne-am propus să le urmărim și să le comentăm tocmai pe acestea. Pentru că, dintr-un început și nu din simplă curiozitate, intenționam să probăm cu date obiective, virtuțile colective ale unei echipe ipsite, din start de coeziune combativă, amalgamată din punct de vedere valoric și neunitară în ceea ce privește concepția sa de joc.

În acest sens criteriul „pasa — șutul — golul" ne-a oferit un bun prilej de analiză, confirmînd în același timp niște temeri care pînă la urmă s-au dovedit adevărurj ce nu mai puteau fi ocolite.

Mihai IONESCU

Tabelul Nr. 1

ECHIPE	MIN.	10'	20'	30'	45'	55'	65'	75'	90'	TOTAL	
R.S.R.	B	42	29	21	38	12	11	11	24	193	236
	G	7	7	3	7	4	5	5	9	43	
DAN	B	17	22	19	41	32	27	35	40	233	254
	G	6	4	2	4	2	—	—	3	21	

B. = PASE BUNE G. = PASE GREȘITE

Tabelul Nr. 2

ECHIPE	SUTURI	LA POARTĂ: IN AFARA PORȚII	LA POARTĂ: PE POARTĂ	TOTAL	EFICIENȚA ȘUTURILOR: RESPINSE DE APĂRĂT.	RESPINSE DE PORTAR	ÎMPIEDICATE DE APĂRĂTORI	GOL
R.S.R.	R.I	5	3	8	2	—	1	0
	R.II	8	5	13	1	1	—	2
DAN	R.I	4	4	8	1	—	2	1
	R.II	3	4	7		—	2	2

CARACTERIZAREA JUCĂTORILOR, NOTE

Rîndurile care urmează le rezervăm comportării jucătorilor noștri. Față de alte dăți, în cazul de față sîntem puși în neplăcuta situație de a critica pe marea majoritate a componenților echipei olimpice, care în partida cu Danemarca au fost de-a dreptul de nerecunoscut.

GHIȚĂ. *In permanent dezacord cu fundașii, neinspirat în intervenții, mai inhibat ca oricînd, n-a fost capabil să dea acea siguranță necesară întregii echipe. N-a reușit să pună echipa în atac — cum era de preferat — prin transmiteri precise cu mîna, preferînd degajările lungi, la întîmplare. Are partea sa din vina la primul gol.* Nota 5.

POP. *N-a izbutit să ocupe judicios zona sa. A fost deseori depășit de incisivul extrem stînga Jensen. A încercat sporadic să urce în atac, dar n-a făcut-o cu toată convingerea, s-a complicat în combinații inutile, a pierdut mingea și apoi s-a repliat tardiv. Pe partea lui s-au desfășurat multe atacuri daneze.* Nota 4.

OLTEANU. *A fost umbra fundașului central de la F.C. Argeș. În zona centrală a apărării noastre el a constituit un permanent pericol, a fost depășit cu regularitate și la duelurile aeriene cu și la cele prin alunecare. În plus, a abuzat de numeroase atacuri neregulamentare. Se face vinovat la golurile înscrise de Johanson (min. 61) și Jensen (min. 64).* Nota 4.

VLAD. *Și el la fel de nesigur și nervos. A reprezentat imprevizibilul cu Olteanu punctul nevralgic al apărării noastre. Atacurile de deposedare le-a efectuat riscant și cu inițiative. Nu și-a marcat strict adversarul direct. Dublajul a fost ca și inexistent. La primirea golului cu care oaspeții au deschis scorul a strigat „las-o", dar n-a mai sărit la cap împreună cu fundașul Röntved care a înscris plasat.* Nota 4.

CODREA. *S-a zbătut ceva mai mult decît ceilalți apărători. După un început promițător a dispărut treptat din joc făcînd în continuare eforturi vizibile pentru a stăvili deturnantele incursiuni ale atacanților adverși. Și-a părăsit deseori locul și a fost nesigur în situațiile critice.* Nota 4.

DUMITRU. *Singurul jucător mai laborios al echipei noastre, mai ales în prima repriză. A acționat sobru în apărare și ingenios în atac servindu-și cu pase bune echipierii din linia ofensivă, care de cele mai multe ori nu i-au sesizat intențiile. In prima repriză a luat o atitudine pe cont propriu depășind întreaga apărare daneză. După pauză a jucat cu randament scăzut. Are meritul înscrierii golului din min. 90.* Nota 7.

SIMIONAȘ. *A abuzat de conducerea prelungită a mingii și a greșit multe pase, a alergat mult dar fără folos. N-a reușit să aducă aportul așteptat de la el la mijlocul terenului. Lipsit de lucidități. A fost inlocuit, justificat, la pauză cu Broșovschi.* Nota 4.

GYÖRFI. *Jucător specific de contraatac, care trebuie lansat. Cînd a fost jucat astfel — și asta s-a întîmplat în prima repriză — a reușit să treacă de adversarul său direct. A centrat uneori defectuos și a tras pe poartă o dată, cînd a și marcat. În orice caz, mai bine decît Marcu.* Nota 5.

TĂTARU. *A tras un singur șut periculos la poartă într-o repriză întreagă. În rest, nimic deosebit, afară de multe pase greșite, lente și inexpectabile, driblinguri nereușite, că și o evidentă lipsă de colaborare cu Neagu. A fost înlocuit și el la pauză.* Nota 4.

NEAGU. *S-a observat clar că nu știe să se descurce în fața apărărilor aglomerate. E drept că nici n-a prea fost solicitat de ceilalți coechipieri, prin lansări în adîncime, sau prin un-doi-uri. Marcat strict a fost nepericulos în mijlocul apărătorilor danezi.* Nota 4.

MARCU. *Se așteptă mai mult de la el, mai ales că este un jucător care dispune de calități fizico-tehnice deosebite (viteză și dribling). A avut doar două zvîcniri în prima repriză cînd i s-a oferit ocazia de a marca. O-a numai atît, considerăm că a fost foarte puțin față de posibilitățile lui.* Nota 4.

BROSOVSCHI. *Departe de forma care l-a consacrat. Cu nimic superior lui Simionaș. S-a complăcut în a manevra undeva la mijlocul terenului în loc să fi împins jocul în față și să fi apelat la calitatea lui de bază, forța de percuție.* Nota 4.

DOMIDE. *Lipsit de vlagă, lent și neinspirat. Mai mult a incurcat în joc, în loc să fi contribuit prin evoluția lui la acea atît de necesară limpezire în conceperea acțiunilor.* Nota 4.

Gheorghe NEA...

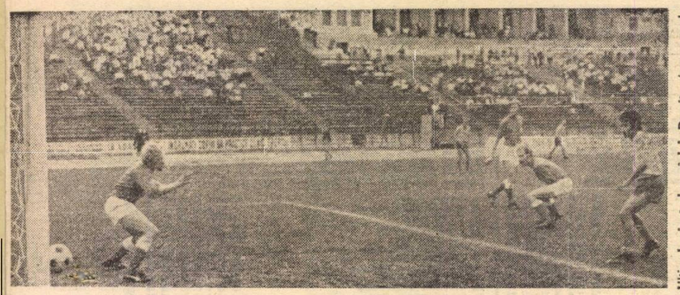

Ultimul minut al meciului. Dumitru (nu se vede în fotografie) a șutat surprinzător, balonul l-a depășit pe Terkildsen și va poposi în plasa. Foto : P. ROMOȘAN

SUPERIORITATEA OASPEȚILOR A FOST EVIDENTĂ

ROMÂNIA — DANEMARCA 2—3 (0—1)

AU MARCAT : Röntved (min. 30), Johanson (min. 61), Jensen (min. 64), Györfi (min. 79) și Dumitru (min. 90).

STADIONUL „23 August" ; timp frumos ; teren bun ; spectatori aprox. activ 5 000.

ROMÂNIA : Ghiță — Pop, C. Olteanu, Vlad, Codrea — Dumitru, Simionaș (min. 46 : Broșovschi) — Györfi, Tătaru (min. 46 : Domide), Neagu, Marcu.

DANEMARCA : Terkildsen — Röntved — Ahlberg, Andresen, J. Hansen, Rasmussen — Olsen, Nygaard, H. Hansen (min. 73 : Bak) — Johanson, Jensen.

ARBITRU : G. Katsoras (Grecia).

Fotbaliștii noștri imprimă inițial un ritm alert jocului, canalizează acțiunile pe partea dreaptă, acolo unde **Györfi** se avîntă spre careul advers, cu dinamism, dar fără reușite certe. În min. 5 **Dumitru** are o intuiție excelentă, schimbînd brusc direcția de atac și găsindu-l (cu o pasă lungă) demarcat pe nr. 11 al nostru, **Marcu** : șut al acestuia fără ezitare și fundașul danez **Röntved**, ajutînd mingea cu mîna în suprafața de pedeapsă anulează periculozitatea faze. Toată lumea așteptă cu venitul penalty, dar arbitrul **Katsoras**, impotriva realității, nu ia nici o hotărîre.

Echipa noastră presează în continuare, joacă însă stereotip, fără aplomb, fără finalizare și în min. 15 oaspeții își organizează primul contraatac : **H. Hansen** trage la poartă, **Ghiță** rezolvă printr-o boxare neavenită și balonul pasat cu capul între înaintașii danezi s-ar fi putut opri în plasă fără intervenția de ultim moment a aceluiași **Ghiță**. Șase-minute mai tîrziu, **Dumitru** își încheie practic un recital de 21 de minute (ulterior aportul său a scăzut vizibil), infiltrîndu-se cu mingea la picior prin apărarea adversă ; după o cursă solitară și lungă pasează ideal și **Neagu** ratează această ocazie la numai 3 m. de o poartă părăsită. Înaintașii danezi își creează și ei o situație aproape similară (min. 28), dar a fost se pare doar anticamera golului lor, pentru că, două minute mai tîrziu, **Röntved**, va relua cu capul în plasă o centrare cărcia Vlad și C... nu i-au găsit nici un antidot. Replica noastră este fi-revă, totuși **Neagu (min. 39)** se înalță în apropierea porții lui **Terkildsen** și șutează cu capul imprecis mingea trimisă de **Pop**. Șfîrșitul primei reprize este o perioadă de dominare daneză, sistemul nostru defensiv pîrîie din încheieturi, dar oaspeții nu finalizează.

După pauză formația noastră este întărită (prezumtiv) cu doi jucători de nădejde (**Domide** și **Broșovschi**); primul își inaugurează intrarea în arenă cu un șut violent peste bară (min. 51), dar danezii își continuă de fapt truda lor meticuloasă, în terenul nostru. **Olteanu** (min. 57) nu poate stăvili decît printr-un fault grosolan cursa lui **Jensen** și peste alte patru minute greșește **Dumitru**, permițînd o combinație simplă între **Jensen** și **Johanson**, finalizată cu un gol de ultimul de la distanța de 10 m. Cei doi înaintași danezi se vor copia pe ei înșiși (min. 63) cu singura deosebire că acum rolurile sînt inversate, **Jensen** fiind acela care primește felicitările coechipierilor. 3—0 pentru oaspeți, aproape neverosimil, dar meritat, lucrurile sînt lămurite și ne-am permis un calambur în carnetul de însemnări: **„Iată că nu în Danemarca** (fotbalului), **e ceva putred !"**. În min. 75 Codrea gafează, **Johanson** înscrie, dar arbitrul, inexplicabil, nu validează golul.

Înspre finalul jocului, echipa noastră încropește un atac mai clar, la care **Györfi** înscrie (min. 79), peste un minut **Jensen** este faultat de Vlad pe linia de 16 m., rămîne totuși în posesia mingii, arbitrul respectă legea avantajului, dar **Ghiță** blochează. În min. 82, tot **Jensen** îi driblează ușor pe **Olteanu** și șutează fără precizie de la 12 m., și fi sfîrșit, în ultima secundă a jocului, **Dumitru** trage lejer de la 25 m. și înscrie, surprinzînd o echipă care începuse să trăiască, în fond, euforia unui succes ce se conturase din primele minute de după repriză.

Ion CUPEN

Ghiță și Olteanu (nr. 3) privesc resemnați. Danemarca și-a mărit avantajul la 3—0 ! Autorul golului — Jensen — jubilează.

AUDIATUR ET ALTERA PARS...

ANTRENORUL OLA (mai mult) ȘI ECHIPA (mai puțin) ÎNCEARCĂ SĂ EXPLICE

Un vechi și înțelept principiu (și nu numai juridic !) ne obligă ca, întotdeauna cînd discutăm o problemă delicată și complexă, să ascultăm și cealaltă parte. Cealaltă parte înseamnă, în cazul nostru ANTRENORII SI ECHIPA, o interesantă și foarte mult cam este privit (și explicat) eșecul din acest unghi de vedere.

ANTRENORUL principal al echipei olimpice, GHEORGHE OLA avea să stabilească mai tîrziu concluzia după care trebuie analizată rateaza calificării din partida, de duminică, cu Danemarca :

— **Cred că la ora jocului echipa care a fost alcătuită a reprezentat cu o excepție sau două — e vorba de fundașii centrali — tot ce aveam mai bun în fotbal în afara primei reprezentative, adică cea mai echilibrată selecționată B a țării. Pentru că, să luăm formația : Ghiță a fă... un scop în campionat. Marcu și Györfi, pe ultimul trecîndu-l extremă dreaptă pentru că efectiv nu aveam o extremă dreaptă (incercările cu Radu, Petrea-nu și Pantea au eșuat), dar și pentru faptul că el mai jucase cu ani în urmă pe acest post ; prezența lui Neagu s-a datorat accidentării lui Kun, iar de la celălalt „wirf", Tătaru, care jucase în naționala A, eram îndreptățiți să așteptăm o comportare bună.**

— Și atunci, cum explicați jocul slab al echipei în partida de duminică ?

— **Eu afirm că echipa a evoluat bine în primele 20 de minute, cînd a condus jocul și a construit cîteva faze foarte bune, dar ratate prea ușor. Au fost, însă, două momente psihologice : în min. 5 arbitrul nu a acordat un penalty clar, iar în min. 21 Neagu a ratat ...rie care s-au comportat foarte bine în campionat. Marcu și Györfi, pe ultimul trecîndu-l extremă dreaptă pentru că efectiv nu aveam o extremă dreaptă (incercările cu Radu, Petrea-nu și Pantea au eșuat), dar și pentru faptul că el mai jucase cu ani în urmă pe acest post ; prezența lui Neagu s-a datorat accidentării lui Kun, iar de la celălalt „wirf", Tătaru, care jucase în naționala A, eram îndreptățiți să așteptăm o comportare bună.**

— Și atunci, cum explicați jocul slab al echipei în partida de duminică ?

— **Eu afirm că echipa a evoluat bine în primele 20 de minute, cînd a condus jocul și a construit cîteva faze foarte bune, dar ratate prea ușor. Au fost, însă, două momente psihologice : în min. 5 arbitrul nu a acordat un penalty clar, iar în min. 21 Neagu a ratat ...ea mai mare ocazie a meciului. Un gol înscris în acest două momente ar fi schimbat istoria jocului și probabil a rezultatului final. Dar, în loc ca noi să înscrim, am primit un gol în repriza I datorită greșelilor fundașilor centrali și a lui Ghiță. De altfel, chiar dacă la pauză am insistat să avem răbdare, să nu jucăm cu mingi înalte, fundașii să nu se repeadă în atac pentru că danezii sînt extrem de periculoși pe contraatac lucru ce-l repetasem la atîtea ședințe de pregătire — în repriza secundă apararea a reprezentat „marea surpriză", ea începînd să se clatine incredibil de ușor, mai ales după golul al doilea. Dereglajul cel mai mare a venit de la jocul fundașilor centrali și mai ales de la Olteanu care s-a hazardat într-un joc avansat ce a favorizat contraatacul danez. Golurile al doilea și al treilea au venit tocmai prin brese ...create în zona centrală.**

— Credeți că jocul fundașilor centrali e singura explicație a înfrîngerii și, mai ales, a jocului slab ?

— **Desigur, se pot găsi mai multe cauze. Dar nu voi fi de acord cu acele opinii care ne-au acuzat de lipsă de seriozitate în pregătire și în joc. Faptul că jocul a fost tratat cu seriozitate e argumentat de primele 30 de minute bune. Cauzele sînt de ordin individual, cum ar fi acel penalty, jocul foarte slab al lui Neagu și Tătaru, și de ordin general, cum ar fi lipsa de forță în duelurile directe (deși am spus de nenumărate ori că va trebui să evităm angajamentul direct), de dezechilibrul total survenit din ratiuni psihologice după 2—0.**

— Una din criticile care vi se aduc este numărul mare de jucători rulați în jocul olimpic.

— **Au fost cauze obiective care ne-au obligat la așa ceva. În primul rînd accidentările (Ianul, Rugubei, Pescaru, Kun), care ne-au obligat să apelăm la tînărul A, aflat după un maraton epuizant. În privința numărului de jucători rulați putem discuta numai în cazul jocurilor de bază : cele patru din Maroc, cele cu Peru și Bulgaria B. În celelalte acțiuni de pregătire, scopul a fost tocmai verificarea unor jucători în formă pentru posturile deficitare. Din formația stabilită de turneul marocan au rămas : Ghiță, Pop, Vlad, Codrea, Simionaș, Broșovschi, Domide și Kun (accidentat în ultimele zile). Adică opt jucători din cei 11 ai unei formații...**

— Personal, ce vă reproșați, astăzi ?

— **Faptul că nu am pus punctul pe „i" în problema fundașilor centrali. Cu un cuplu de fundași centrali în forma în care îi primit generația și alții juca e-...ecutive care ne-au obligat la așa ceva. În primul rînd accidentările (Ianul, Rugubei, Pescaru, Kun), care ne-au obligat să apelăm la tînărul A, aflat după un maraton epuizant. În privința numărului de jucători rulați putem discuta numai în cazul jocurilor de bază : cele patru din Maroc, cele cu Peru și Bulgaria B. În celelalte acțiuni de pregătire, scopul a fost tocmai verificarea unor jucători în formă pentru posturile deficitare. Din formația stabilită de turneul marocan au rămas : Ghiță, Pop, Vlad, Codrea, Simionaș, Broșovschi, Domide și Kun (accidentat în ultimele zile). Adică opt jucători din cei 11 ai unei formații...**

— Personal, ce vă reproșați, astăzi ?

— **Faptul că nu am pus punctul pe „i" în problema fundașilor centrali. Cu un cuplu de fundași centrali în forma în care îi primit generația și alții juca e-...chipa. Am încercat, împreună cu Constantin, să facem tot ce e posibil pentru a alinia cea mai bună formație și am crezut prea mult în omogenitatea cuplului pitețean de fundași centrali.**

— Dincolo de reproșuri există, însă, regretele rătării acestei calificări care ar fi contribuit la afirmarea pe plan internațional a citorva nume noi și în același timp la reducerea decalajului față de naționala A. Pentru că eu susțin că dacă echipa A reprezintă un cuantum bine definit, valoric și moral, în schimb lotul B e la o distanță prea mare sub aceste aspecte.

— Ridicați, dacă înțeleg, o problemă de fond a fotbalului nostru ?

— **Nu trebuie să ascundem un adevăr. În momentul de față, consider că fotbalul nostru chiar dacă are o serie de jucători buni, posibilitățile sale de a forma două reprezentative care să dea rezultate foarte bune în fața a două obiective mari) sînt mai reduse.**

— Susțineți, cumva că ar fi fost mai bună soluția utilizării naționalei A și în preliminariile olimpice ?

— **Nu, ar fi fost foarte greu. Chiar extenuant. Eu vorbesc de posibilitățile de succes, fără a spune, însă, că acest lot B nu avea șanse de calificare. Eu am crezut în calificare. chiar dacă pînă la al treilea joc de la Belgrad a existat o șpilcă printre olimpici („noi dem la un upor", Györfi, la primul său joc într-o echipă reprezentativă, a condamnat carențele apărării cu lipsa de inspirație a vîrfurilor. Fiecare a spus cîte ceva în acel tablou al deceptivei care era vestiarul formației noastre, dar ECHIPA n-a vorbit prea multe. Echipa se exprimase, de fapt, în teren și nu spusese mai nimic..**

Mircea M. IONESCU

ECHIPA a vorbit mai puțin despre cauzele insuccesului. A încercat căpitanul ei, Ghiță, să găsească marca cauzei („apărarea e vinovată de...ratarea calificării ?"), a încercat și Dumitru să explice („echipa n-a știut să se concentreze în acel început favorabil nouă, cînd neacordarea penaltyului și a...rarea reînre a lui Neagu nu trebuiau să ne slăbească forța de luptă și hotărîtarea"), Simionaș și Pop au acuzat momentul psihologic din min. 5 și 21 drept „începutul decăderii", rezerva Marin Olteanu a considerat că „unii jucători au crezut că vom...ține ușor", Györfi, la primul său joc într-o echipă reprezentativă, a condamnat carențele apărării cu lipsa de inspirație a vîrfurilor. Fiecare a spus cîte ceva în acel tablou al deceptivei care era vestiarul formației noastre, dar ECHIPA n-a vorbit prea multe. Echipa se exprimase, de fapt, în teren și nu spusese mai nimic..

Mircea M. IONESCU

Fotografii în lectura primei apărători danezi, Dumitru va centra impecabil spre Neagu, care va rata inexplicabil marea ocazie de a deschide scorul (min. 21)

Foto D. NEAGU

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

AȘADAR... (I)

Tot ce puteau fi sentimental în materie de fotbal s-a spus. Am lăcrimat cu toții la ideea că am ratat poate cea mai mare ocazie din lunga noastră istorie de minge, să fim între primii patru mari în Europa și trebuie spus că cine știe cînd vom reuși să mai avem o astfel de șansă, și aș zice eu, o astfel de echipă !

Sigur că din moment ce însăși Anglia, fostă nu de mult, campioană a lumii, părăsește Campionatul Europei încă înainte de semifinale, cum Italia este eliminată de deloc teribila echipă a Belgiei, scuze se pot inventa la infinit. Nu era să fim noi mai breji și încă în fața unei astfel de formații, cum este cea a vecinilor noștri !

Dar mă întorc și zic, nici Ungaria nu mai era Ungaria care îngenunchiase Albionul pe **Wembley** și, la drept vorbind, chiar la Budapesta, cu mai multe șanse, echipa noastră putea să răstoarne o tradiție ce tinde să devină tot mai mult o obsesie. Am privit toate ultimele trei meciuri ale naționalei noastre la televizor, fapt care mi-a permis o detașare mai mare și unde cu ajutorul reluărilor și al încetinirilor am putut să-mi dau seama de **realitatea** acestor meciuri. Toate trei au stat sub semnul unei mari incertitudini psihologice. La Budapesta, cei care au suferit un șoc au fost ungurii. Ei au început bine și au terminat aproape sufocați. Odată scăpați de emoțiile de început, **tricolorii** au abordat partida cu siguranța caracteristică a formației mexicane (cu mici corectări) și golul lui Sătmăreanu putea fi sporit dacă nu ursita acel incalificabil arbitraj al englezului acela părtinitor care a fost urmat de un alt arbitraj, la fel de absurd, al vest-germanului Tschentscher. Oricum, noi nu putem spune însă că nu ne-am calificat din cauza cavalerilor negri, erorile vin din altă parte.

Știm cu toții deci că Ungaria nu a fost adversarul de temut de altă dată și că puteam să ne calificăm. De ce nu am reușit totuși să ajungem la acest rezultat dorit ? Nu e un mister pentru nimeni că posedăm la ora de față un lot de jucători valoroși care ar putea juca în orice formație de pe glob. Mă gîndesc la Dumitru, la Dobrin, la Dinu, la Nunweiller și chiar la acest nesuferit de mine Răducanu, stele de prima mărime, oricum, care dacă ar fi îndrumate cum trebuie ar duce renumele lor și mai departe.

Ce vreau să spun mai direct ? Formația noastră a prestat, de pildă, la Belgrad o repriză de mare fotbal (prima), am văzut atunci un **unsprezece** magnific, căruia oricine îi dădea prima șansă. Linia de mijloc ingenios concepută : Dumitru-Dobrin, Nunweiller, făcea de netrecut orice atac al adversarilor. Golul primit a fost din nou fructul unei neatenții colective a apărării (în care Deleanu, cu toate străduințele lui, a fost depășit de prea multe ori și în care chiar Dinu a greșit decisiv de cîteva ori). Puteam avea deci o apărare mai bună ? Nu cred. Nici formula Ionescu (care nici nu a fost încercată) nici cea cu Hălmăgeanu, nu a dat rezultatele dorite, pentru că, realitatea este că nu avem un fundaș stîngaci mai bun decît dinamovistul, asta neînsemnînd că el este perfectionea. Dar o echipă nu trebuie gîndită numai ca un organism ce se apără. Paza bună trece primejdia rea, o știm cu toții și de la Herrera citire, cine are apărare bună, cîștigă deși nu marchează mutt. Dar să vedem ce s-a întîmplat cu compartimentul ofensiv ? Aici Angelo Niculescu avea de rezolvat destule probleme. Scăderea de formă a lui Lucescu, lipsa unei extreme stînga de meserie, de clasă (nu am înțeles de ce nu i s-a dat și lui Florian Dumitrescu o șansă ?), nerecuperarea lui Dumitrache, absența lui Dobrin la Budapesta și forma slabă a lui Dembrovschi și Domide care nu au reușit să ne lipsească de amintirea marelui Mops ! Dar... dar... să joci, cum s-a jucat la București cu patru inaintași, toți jucători de mijloc, fără nici o extremă, tocmai într-un joc care cerea forțarea apărării adverse, mă gîndesc la meciul de la București, să aduni în teren atît de tîrziu pe Lucescu și pe Neagu, iată ceva ce nu mai pricepem deloc ! Să nu-i bagi în teren, la Belgrad, pe Iordănescu (cunoscut dribleur) într-un teren mic care cerea un asemenea om, să mi se ierte, înseamnă să nu știi lucrurile elementare legate de problemele echipei naționale.

Dar despre toate acestea vo trebui să revenim pentru că mi se pare că ne aflăm într-un moment decisiv.